

GLAS ŽUPNIJ

DECEMBER 2023

SOSTRO - SV. LENART

JAVOR - SV. ANA

PRIČAKUJEMO OBISK

Aleš, župnik

Zelo smo veseli, ko sprejmemo ljudi, ki jih imamo radi! Srečni smo zlasti tedaj, ko sprejmemo tistega, ki nam prinese sonce v naše življenje! Praznično smo razpoloženi, ko odpiramo vrata človeku, ki nam polepša naš čas. Ko zvemo, da prihaja kdo, ki ga imamo zelo radi, tedaj gotovo ne bomo sedeli križem rok in v copatah buljili v televizor ali mislili na sto drugih stvari.

Nasprotno! Predramimo se. Ne iz nočnega spanja, ko si odpočijemo, da bi si obnovili moči, ampak iz lenobnega spanja, iz udobnih razvad in drugih načinov izgubljanja časa. Pripravimo svoje srce tako, kot pripravimo stanovanje, ko pričakujemo obisk. Tedaj odstranimo navlako, sobo očistimo in okrasimo. Nič nam ni dovolj lepo za tistega, ki ga pričakujemo.

Srečni smo, veselo nestrpni, ker bomo lahko kmalu z razširjenimi rokami in odprtim srcem sprejeli tistega, ki ga imamo radi: »Končno si tu! Vse je pripravljeno zate. Tvoja navzočnost naj ves svet napolni z veseljem! Za nas kristjane je advent čas sprejemanja. Samo ena stvar nam je pri srcu: kako se bomo dobro pripravili na sprejem novorojenega Deteta v božični noči. On bo namreč naše življenje popolnoma spremenil in nas napravil deležne Božje ljubezni. Betlehemsko dete je znamenje življenja in novosti.

Rojstvo otroka vse spremeni, vse se pokaže v drugačni luči. Z otrokovim rojstvom se začne nekaj novega. Mož in žena postaneta oče in mati. Nista več sama. Zakon postane družina. Otrok ima svojo moč. S svojo ne-bogljenostjo razoroži vsakega odraslega človeka. Zaradi otroka marsikdo obišče družino, marsikdo pride k hiši, ki ga sicer ne bi bilo. Rojstvo otroka je velika novost in sprememba.

Koliko večja novost in sprememba je bilo rojstvo Jezusa. Vse se je spremenilo in postalo novo, tako novo, da so od tega dogodka začeli šteti leta.

O SVETI MAŠI

Pripravil Aleš, župnik

OBLEKA NAREDI ČLOVEKA III.

Kdaj smo za obisk cerkvenega bogoslužja oblečeni primerno, kdaj ne? O tem smo nekaj vprašanj zastavili Tini Martinec Selan ter Alešu Čerinu.

O neprimernih oblačilih se pri nas najpogosteje govori v kontekstu poletnega vremena, ko ljudje kažejo več gole kože kot sicer. Ali je to po vašem res le težava poletnih mesecev ali nasploh kulture oblačenja?

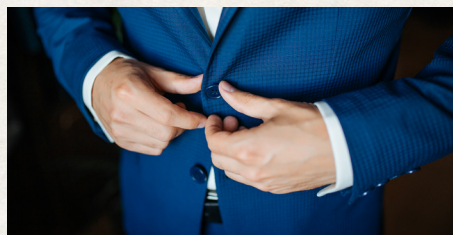
Tina MS: Poletni čas je seveda izziv, ker se je lažje »neprimerno« obleči, ker nam je vroče. Zato kar zlahka posežemo po preveč izrezanih oblekah, pa po kratkih hlačah in po plažnih natikačih. Vendar pa tudi zimski čas ni brez svojih izzivov. Takrat smo pač vsi v debelih puhastih bundah, ki bi nam lahko služile tudi za kepanje ali za zimski pohod, tako da ...

Aleš Č: Jasno je, da s poletnimi meseci pokuka izpod obleke več gole kože kot sicer, četudi se kažejo trendi kazanja gole kože mladenk tudi v zimskih mesecih, kar je celo zdravstveno neprimerno in meji pravzaprav že na norost. Kdo bi si pri zdravi pameti želel riskirati hudo vnetje ledvic, da lahko pri minus 10 stopinjah kaže popek? Zmedena dekleta, ki jih nihče ne podučí. Slovenski duhovnik mi je v

pogovoru zaupal, da vzgajamo dekleta za na tržnico. »Mlado meso« pa se seveda »prodaja« tako poleti kot pozimi. Spet naloga očetov, ki je ne opravljajo.

Zakaj se v temi neprimerne oblačenja bolj omenja ženske? Je moški težje nespodoben?

Tina MS: Menim, da imata oba spola svoje izzive, ko pride do oblačenja. Pri obeh je izziv pretirano neformalno oblačenje, kar lahko opazimo kot jeans, jeans, jeans na vsakem koraku, po možnosti v kombinaciji s supergami. Žensko telo pa je pač bolj seksualizirano, zato je prekratka obleka ali taka, ki preveč razkriva, hitro opažena s strani kritičnih oces. Na tem mestu naj poudarim, da so določena podeželska okolja nemalokrat kar pretirano kritična. Ženska je tam namreč hitro označena kot »preveč urejena«, zaradi česar se slabo počuti, čeprav je morda v sebi čutila željo po tem, da se uredi.

Aleš Č: Tole je delno vprašanje biologije. Bog je na žensko »namontiral« mnogo več privlačnostnih atributov, kot na moškega, in delno psihologije.

Moški smo v spolnosti mnogo bolj vizualna bitja kot ženske. To ve vsak moški, ki je kdaj videl ženo, ko je gola stopila izpod tuša. Verjamem, da se mu je iz prsi izvil, ali pa le globoko v notranjosti, vzklik navdušenja. A ko mi moški stopimo goli izpod tuša, nas žena le opozori, da naj pazimo, da ne bomo zmočili cele kopalnice.

Koliko je v zadnjem času na ohlapnejša pravila pri obisku cerkve vplivalo koronsko obdobje, ko smo maše spremljali iz domačega kavča?

Tina MS: Poglejmo takole. Cerkev je Božja hiša in kadar gremo k maši, gremo na obisk k Bogu, kot da bi šli k njemu domov. Tudi ko gremo k sorodnikom ali prijateljem, se po vsej verjetnosti uredimo, ni nam čisto vseeno. Oblačenje je vedno podaljšek naše notranjosti, gre za neverbalno držo, s katero nekaj sporočamo. Naj bo v tem smislu tudi naš obisk cerkve v znamenju spoštovanja, ki ga izkažemo (tudi) s tem, kako se uredimo.

Aleš Č: Sam se pogovori s seboj in si zastavi nekaj vprašanj. Kako bi Bog rad videl, da sem oblečen, ko pristopam k maši? Kaj izražam s svojo obleko: kažem na svetost Boga ali pritegujem pozornost nase? Sem spodoben tudi za Njegove otroke, za moje sožupljane? Bi se lahko kdo čutil seksualno nagovorjenega zaradi moje obleke? Bodi tudi praktičen,

ker če se ti nekaj »zdi,« to zagotovo drži – pa naj bo to prekratko krilo, ki ga bo potrebno podaljšati, ponošene natikače zamenjaj za čevlje, če so hlače preozke in poudarijo preveč, jih zamenjaj s krilom. Ti sam si odgovoren, sam boš polagal račune pred nebeškim Očetom. Tudi za greh pritegovanja nespodobnih pogledov.

Katera oblačila naj res ne bi sodila v cerkev?

Tina MS: Z izjemo svetih maš v gorskih ali športnih okoliščinah, naj doma ostanejo vsa oblačila, ki jih nosimo za športne in povsem sproščene priložnosti. Če imam torej neko oblačilo za »valjanje« doma, za brkljanje okrog hiše ter za sprehod s psom, po vsej verjetnosti to oblačilo ne sodi tudi v cerkev. Pametno bi bilo, da imamo v svojih omarah ločena kupa oblačil: ena so službena in nedeljska, torej boljše kvalitete, formalnejša, čista in negovana, druga pa tista, ki nam jih ni tako škoda in ki jih imamo za prosti čas.

Aleš Č: Kopalke. Ultrakratko krilo in še tangice pod njim. Vroče hlačke. Zelo kratke moške hlače. Majice brez rokavov z globokimi izrezi in take, da ženska kaže popek. Prenizke hlače, ki razgaljajo »zadnjični dekolte.« In še mnogo tega.

(vir: <https://www.druzina.si/clanek/bonton-oblacjenja-v-cerkvi-za-ali-proti>)

KAJ LAHKO ŽUPNIJA NAREDI ZAME (ZELO OSEBNO)

Damjanca Šubelj

10. KO ENOSTAVNO SAMO PRIDEM...

Na Martinovo soboto smo imeli v župniji na pobudo skupine za oznanjevanje v okviru ŽPS prvo družabno popoldne v župnijskem domu. Namen tega popoldneva je bil, da pride čim več mladine in faranov na sproščeno medgeneracijsko družabno srečanje z igrami. Člani skupine za oznanjevanje so se zelo potrudili s pripravo. V Viber skupini so si izmenjevali ideje, pripravili so plakat s prijaznim vabilom, prinesli igre, pripravili piškotke, sok, kavo in čaj, pripravili prostor, nagrade za zmagovalce... Ob 16. uri se je srečanje začelo.

Na svoji delovni mizi sem imela kup dela za službo in sem tehtala, alinajgrem, ali ne. Veselila sem se srečanja z župljani in z mladimi, a vedela sem, da kup na delovni mizi ne bo šel nikamor. Kolikor sem mogla sem hitela z delom, tako da sem ob 17.00 tekla v župnijski dom. Po poti sem se spraševala, kaj bom tam počela med večinoma mladimi ljudmi. Drugih igrice pa

itak ne znam igrati kot Človek ne jezi se. Pa sem si rekla, ah, nekaj bom že.... Ko sem prišla, sem se razveselila polne sobe birmancev, ki so se igrali igre, vsak za svojo mizo. Z njimi so se igrali tudi prisotni člani ŽPS-ja. Šla sem po kavo v kuhinjo in naletela na skupinico deklet, kiso se hitale.

Vprašala sem jih, kaj je tako hecnega pa so povedale, da gledajo razstavljene risbice, ki so jih narisale v 1. razredu. Vprašala sem jih, če bi me bile pripravljene naučiti kakšno igro, ker nobene ne znam, pa so bile takoj zato. Dve uri sta minili kot bi mignil, ko smo z

navihano in hitro Tiso, preudarno Brino in Mio, ki ima najbolj mirno roko pri jengi, igrale igrico za igrico. Vmes pa smo se še malo pomenkovale. Nato sem igrala še eno novo igrico s tremi navihanimi fanti. Prav nobenemu ni bilo težko razložiti pravil igre, ki je bila zame kar zapletena. Naučila sem se štiri čisto nove igre in ugotovila, da so zelo dobre igre za trening proti demenci. Turnir v tekmovanju igrice Štiri vrstopaje bil tudi zelo napet. Nasmegal me je Nikola, ki je zavzdihnil: Nisem si mislil, da me lahko igranje igrice Štiri v vrsto tako izčrpa. Drugi turnir pa je bil v malem nogometu, kjer je bila med prvimi tremi uvrščenimi tudi deklica. Bravo punce!

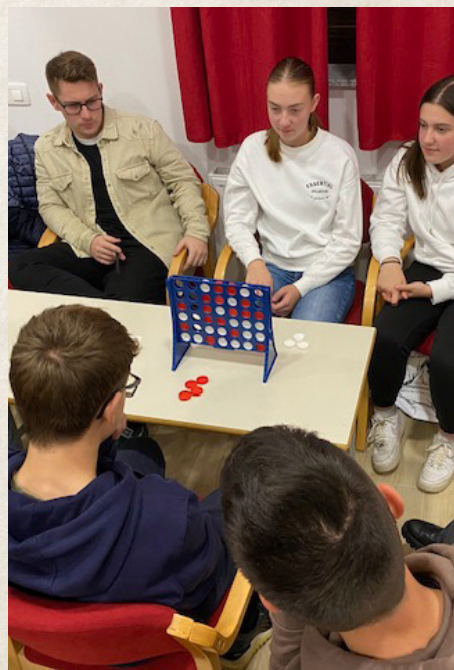
Vzdušje je bilo zelo prijetno. Malo pa me je stisnilo pri srcu, saj sem pričakovala, da se bo srečanja udeležilo več župljanov, več družin. A nič ne de, pa drugič. Mi smo se imeli super.

Ob 19. uri sem se spomnila, da nas je župnik povabil tudi k taizejski molitvi. Pomislila sem na kup na delovni mizi... Ah, bo že počakal še pol ure in sem šla. Bilo je lepo, umirjeno. Člani so se zelo potrudili z okrasitvijo, lepa božja beseda je bila, nujno

potrebne prošnje, med drugimi tudi za mir... Speve pa sva potem z možem prepevala še cel večer.

Ko sem prišla domov, ni bil kup na delovni mizi nič manjši. Zakopala sem se v delo, a še dolgo v noč me je spremljal občutek, kako lepo Martinovo soboto sem preživela. Naučila sem se štirih novih iger in od sedaj naprej bo moja molitev za birmance imela imena: Mia, Tisa, Brina, Žiga, Žan in Jure... Naj vas Bog blagoslovi in varuje.

In komaj čakam naslednjega srečanja, ko bom enostavno samo prišla in se prepustila.

JESEN - ZIMA

Damjanca Šubelj

Tokrat ne bom pisala o veselem, bleščavem decembru in zimskih radostih na belih poljanah. Pisala bom o neki drugi jeseni – zimi...

Pred 30 leti sem prišla za »ta mlado« v hišo moževih staršev. S pomočjo obojih staršev sva si zgradila stanovanje v mansardi hiše. To naj bi bila začasna rešitev, dokler ne bova sezidala hiše v mojem domačem kraju, kjer so mi starši podarili zazidljivo parcelo. Minil je dan, mesec, leto... Rodila se je hčerka, kmalu nato še sin. O

temu sta v veliki meri pripomogla tašča in tast, s katerima smo se že takoj na začetku dogovorili, da ju bom klicala mama in ata. Živimo v isti hiši kot dobri sosede. Ne vtikamo se drug v drugega. Z možem imava vso zasebnost, ki jo potrebujeva, da se počutiva dobro. Dobro se zavedam, da se je in se še iz najinega stanovanja marsikaj sliši v spodnje nadstropje, vendar mama ni nikoli vprašala, če se kregava. Pa sva se včasih zelo ognjevito. Otroke sva vzgajala sama, starša pa sta nama bila v oporo, da sta vedno potrdila pred otroki, kar sva rekla midva. Če otroka nista bila preveč bolna, sem ju lahko povsem brez

najini hiši ni bilo ne duha ne sluha. Ni bilo potrebno. Imela sva dovolj veliko stanovanje in počutila sva se dobro v hiši moževih staršev, čeprav nisva nikoli rekla, naj preprišeta vsaj del hiše na naju. K

skrbi pustila pri mami in atu. Prav tako ju je ata šel iskat v vrtec okoli tretje ure in sta bila pri njima do petih, ko sva midva prišla iz služb. Mama me nikoli ni pozabila pohvaliti, če sem kakšno reč dobro

naredila, ali organizirala kako praznovanje. Če me je kdaj kaj skrbelo, me je prijazno povabila: Pridi, bova pogledali v kavno usedlino. Vedno me je znala pomiriti, da se bo vse dobro izteklo, tudi če sva obe vedeli, da je kavna usedlina samo en hec. Pri večjih finančnih izdatkih za hišo smo združili moči in skupaj kupili, kar je bilo potrebno. Za vse to sva mami in atu zelo hvaležna.

Sedaj pa sta oba zakoračila v 83. leto svojega življenja. Že nekaj let ju pestijo zdravstvene tegobe in počasi je prišlo do tega, da potrebujeta vedno več pomoči. Z možem sva si razbijala glavo, kako pristopiti k temu, da se ne bosta počutila, da vdirava v njuno zasebnost. Dogovoriti se je bilo treba, da jima pripeljejo kosilo iz šole, da midva poskrbiva za zdravniške obiske in za preglede pri specialistih, za doziranje zdravil, pranje perila in osnovne higienske potrebe, delo na vrtu in pri hiši. Še vedno skušata vsaj nekaj stvari opraviti sama, kar tudi razumeva. Za vsako stvar, ki jo midva opraviva pa vidim veliko hvaležnost v njunih očeh. Takrat vedno samo rečem: Mama to ni nič, koliko sta vidva nama pomagala... Zdaj lahko vsaj malo vrneva.

Še vedno pa nama pomagata s svojimi nasveti in z molitvijo. Mama ne hodi v cerkev, vendar je verna. Velikokrat reče: Ko pride stiska, vsak sklene roke.

In vedno naroča, povej, kdaj bo šla naša hčerka na avion, da bova z atom molila. Velikokrat mama pove, da ata ves čas moli za vse nas. Redno tudi darujeta za cerkev, orgle..., vendar nikoli ne dovolita, da bi se objavilo ime.

Ob tem razmišljam tudi o tem, kako bom jaz, ko bosta prišli jesen in zima v moje življenje. Bova z možem imela koga ob sebi? Bova znala dati naprej zglede, ki sva jih dobila od staršev? Zavedava se, da bosta otroka živela svoje življenje, imela svoje delo, svoje skrbi, zato ju ne bova želela obremenjevati še z nama. Pridno varčujeva za svojo starost, če bo treba v dom, da ne bova v finančno v breme otrokoma. Zelo resnična in na nek način grenka je misel, ki jo je izrekel pisatelj in psihoterapevt Jorge Bucay: «Moj sin bo vedno del moje družine, jaz pa ne bom nikoli del njegove.» Nekemu modremu možu je zakonski par v poznih srednjih letih potožil: Imava hišo, vikend na morju, jahto, najboljši avtomobil, zlato v sefu in denar na banki, le otroci naju zelo redko obišejo. Modri mož pa jima je odgovoril: Imata to, v kar sta vlagala.

Vse te stvari premišljujem ob tem, ko se soočam z jesenjo življenja moževih staršev. In se s skrbjo v srcu vprašam, v kaj vlagam jaz? Zima prihaja!

IGRAJMO SE SKUPAJ

Jožica in Matija Puškarić

Prihaja čas praznikov in čas, ko si kot družina želimo biti več časa skupaj. Kaj boste počeli? Kakšne družabne igre se boste igrali: domine, črni Peter, špana, človek ne jezi se, šah, ... rihtarja bit', gnilo jajce, zemljo krast, ...? Kdo pa se danes sploh še druži ob igrah? Saj ni tako pomembno, da so ravno te igre. Otroci in starejši poznajo tudi igre na telefonih in tam preživijo veliko časa. Pa njihovo pozornost ne jemljejo samo te igre, njihove oči so uprte v ekrane, ki jim prinašajo slike s celega sveta. Opazujejo druge, ki so prikazani v popolni 'izvedbi' (videz, oblika, obleka, ...) pri njihovih vsakdanjih opravilih. Pa si za letošnje praznike postavimo izziv: igravimo se skupaj. Manj solo iger in več druženja. Mi naučimo otroke kakšno družabno igro iz našega otroštva, otroci pa nas naučijo kakšno sodobno iz telefona. Pa še želja: naj bodo prazniki polni veselega druženja različnih generacij ob igranju starih in novih iger za mizo ali s pomočjo sodobne tehnologije.

P.S. O škodljivem vplivu telefona in družabnih omrežij na otroke, si lahko več preberete v prispevku Aleša Primca na spodnji povezavi oz. na spletni strani

Varni internet | Varni internet
| Izobraževalna doživetja.

Katastrofalni učinki pametnih telefonov na otroke in mlade!

Mame in očetje vabljeni, da si preberete izsledke študije, ki kaže kakšne so negativne posledice (pre)zgodnje uporabe pametih telefonov in družbenih omrežij za otroke in mlade. Na kratko: prezgodnja uporaba pametnih telefonov in družbenih omrežij otrokom in mladim izjemno škodi tako na kratek kot dolgi rok. Zelo pomembno: otroci in mladi se sami ne znajo omejiti. **Omejiti jih morate vi!** Preberite si izsledke študije: <https://jonathanhaidt.substack.com/p/sapien-smart-phone-report>

Ko boste prebrali, kako škodljiv je pameten telefon za otroke in mlade, naredite načrt, kako jim ga boste omejili (časovne omejitve, omejitve aplikacij,...). To je lahko zelo zahtevna in stresna naloga, zato se nanjo dobro pripravite in vztrajajte.

KAJ VSE JE ŠLO NA JETRA SESTRI LIDIJI?

Lojze Grčman

"Življenja prej nisem tako cenila kot zdaj. Bolj sem pozorna na to, kaj ljudje počnejo. Ko težko zbolíš, se šele zaveš, kaj si imel. Bog je za vsakega pripravil tako, kot mora biti. Ne gre drugače," pripoveduje redovnica Lidija Pukšič, ki je prestala resno zdravstveno preizkušnjo. Presadili so ji namreč jetra.

Ni živela nezdravo, a vseeno so ji diagnosticirali cirozo. "Nisem se počutila tako slabo. Bila pa sem zelo utrujena. Rumena sem bila kot kanarček. Telo me je strašno srbelo. Predvsem stopala, ki sem jih drgnila z močnim glavnikom. Koža je bila spraskana do krvi.

Si predstavljate, kako sem bila videti v cerkvi? Nikoli ne veš, v katerem trenutku te bo zasrbel kateri del telesa," se spominja.

Pred transplantacijo so jo obhajali razni dvomi in strahovi. "Ljubi Jezus, kar si mi namenil, je v tvojih rokah," se je izročila Gospodu. Čutila je, da ji je Bog stiske sčasoma odvezal, tako da se je umirila in zaupala.

V pogovorih velikokrat pravimo, da nam gre kaj na jetra. Sestra Lidija na te besede zre veliko bolj osebno. "Po operaciji ta izraz doživljam drugače kot prej, a v resnici se marsikaj useda na jetra. Zato vse negativno rajši izrazim, ne tlačim vase. Zelo sem občutljiva na usode ljudi okrog sebe. Boga prosim, da mi pomaga, da tega ne jemljem nase."

MEDGENERACIJSKO DRUŽENJE

Župnijski pastoralni svet Sostro

V duhu **SINODALNOSTI** smo člani Župnijskega pastoralnega sveta župnije Sostro, v organizaciji skupine za oznanjevanje, na Martinovo soboto popoldan organizirali medgeneracijsko srečanje faranov. Ker si z župnijo Javor delimo župnika, smo v svojo sredino povabili tudi farane Javorja. Župnijski dom se je spremenil v igralnico družab-

nih iger, kotichek za igranje namiznega nogometa in čajni kotichek. Ob diskretni glasbi in klepetu smo se spoznavali in se pomerili v različnih namiznih igrah. V trenutkih razmišljanja in tkanja strategij kako do zmage, so se slišali pri mizah besede spodbude, pomoči in glasnih vzklikov navijanja.

Pomerili smo se v dveh turnirjih: igri Štiri v vrsto in nogometnem turnirju. Fara je dobila nesporne zmagovalce; na turnirju Štiri v vrsto je z

vso konkurenco pometel Lovro A., drugo mesto je osvojila Nina B., na tretje se je zavihtel Žan P. V nogometu sta prvo mesto osvojili Nina B. in Živa B., drugo mesto Eva J. in Matic A., tretje mesto pa sta si zaslužila Tjaša K. in Nikola J.

Iskrene čestitke! Seveda smo zmagovalci vsi prisotni, ki smo se igrali, sodelovali in se zabavali.

Štiri polne ure v družbi mladih po letih in srcih so minile hitro. Spoznali smo, da nas druženje mladih in starejših bogati. In ko se spoznavamo, rušimo tabuje in predsodke. Učimo se sprejemati drug drugega, se spoštovati.

In to popoldne smo si polepšali dan ne glede na to, ali smo otroci ali odrasli. To nas dela srečnejše. Ker se učimo za prihodnji čas.

Za kvalitetno SINODO potrebujemo pripravljenost občestva da sodeluje. Sodelujete lahko tudi tako, da naslednjič pridete starši s svojim otrokom, babica, dedek s svojim vnukom. Pridite s svojim sosedom in se skupaj z nami zabavajte. S svojo udeležbo nagradite naš trud in čas, ki smo ga namenili vam. In naslednje družabno srečanje ... Pustite se presenetiti ... Na vas je le, da pridete.

Župnijski pastoralni svet Sostro
Odbor za oznanjevanje

SVIZCI SMO NAZAJ!

Pripravljeni smo, da vam popestrimo letošnje novoletne praznike!

Decembra se namreč obeta že naša peta predstava in reees že komaj čakamo, da se spet vidimo v Zadržnem domu.

Premiera nove predstave z naslovom Afera Pouhn kufr, avtorja Iztoka Lovriča, bo 28. decembra 2023 ob 19.00. Takoj po novem letu, torej 7. januarja 2024 ob 19.00, pa bomo odigrali prvo ponovitev.

Tudi letos bo vstop brezplačen, že vnaprej pa se vam zahvalujemo za morebitne prostovoljne prispevke, ki nam pomagajo pri ustvarjanju novih predstav.

Zabava in smeh sta zagotovljena, zato lepo povabljeni.

REZERVIRAJTE SI
28 DEC | 2023 | 19.00
7 JAN | 2024 | 19.00

DAROVI ZA ORGLE

Do 17. 11. 2023 so v župnijsko pisarno prinesli dar za orgle ali nakazali na račun (pri nakazilih direktno na račun lahko pride do zamika objave v Glasu): neimenovani 424€, v zahvalo za zakon DBŠ 500€, duh. Matija Selan 1000€, prinesitelj 200€, AS 300€, ob rojstnem dnevu MK 340€, AT 5000€, druž. Habič 100€, nabiralnik v cerkvi 57€.

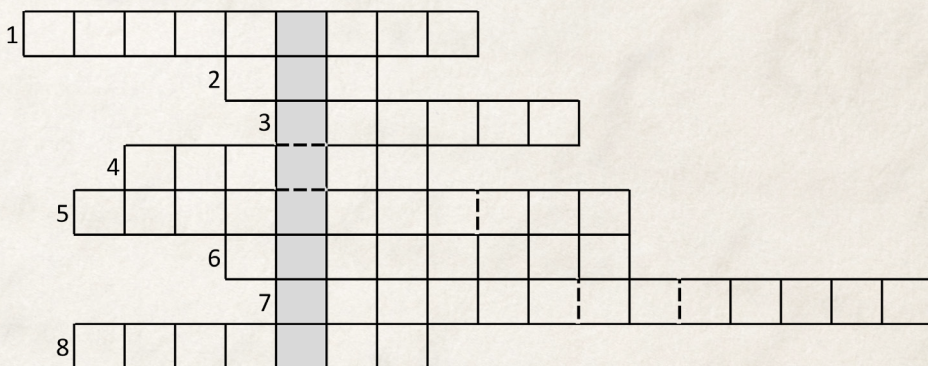
POUČNO IN ZABAVNO - NAGRADNA KRIŽANKA

Prpravila: *Ema Jakoš*

Devica Marija je rodila sina, ki ga je imenovala Emanuel; iz osenčenih polj pa dobite rešitev, kaj to ime v prevodu pomeni.

Rešitev križanke pošljite na naslov: **nkrizanka@gmail.com do 20. 12. 2023.**

Izmed pravilno rešenih odgovorov bo izžreban en nagrajenec.

- 1 Ime Marijine sorodnice.
- 2 Kdo je Jezusov oče?
- 3 Kdo je prinesel Jezusu v dar kadilo?
- 4 Kdo je kralje vodil do kraja Jezusovega rojstva?
- 5 Čas v cerkvenem letu, ko se pripravljamo na božič.
- 6 Kdo je prvi obiskal Jezuščka?
- 7 Kdo predstavlja sv. družino? Jezus, _____ .
- 8 Ime angela, ki je obiskal Marijo?

ŽUPNIJSKI KOLEDAR ZA DECEMBER 2023

1. 12. – Prvi petek: obiskovanje bolnih in ostarelih, mladinska skupina ob 20h.
2. 11. – Prva sobota: animatorji oratorija izdelujejo adventne venčke; ob 19h moška skupina.
3. 11. – Začetek novega cerkvenega leta; 1. AN, pri vseh mašah blagoslov adventnih vencev; 3. ZS ob 19h.
4. 12. – Karitas ob 17h, Frančiškovi popotniki ob 19.15.
5. 12. – Miklavževanje v Zadrudnem domu Zadvor ob 17h; katehetje ob 18h; študentska skupina ob 20h.
7. 12. – Skupina za ljudsko petje sodeluje pri maši ob 18h.
8. 12. – Brezmadežno spočetje Device Marije; svete maše: Javor ob 18h ter Sostro ob 9h in 18h; pri večerni maši v Sostru sprejem novih ministrantov; ob 20h ZS in Mladinska skupina.
9. 12. – Taizejska molitev ob 19h in miklavževanje animatorjev oratorija.
10. 12. – 2. AN.
11. – 12. 12. – Spovedovanje veroukarjev.
11. 12. – Srečanje OFS po maši.
12. 12. – Priprava na krščenje ob 17h in Študentska skupina ob 20h.
14. 12. – Srečanje za upokoјence ob 9h in Mladi v poklicu ob 20h.
15. – 23. 12. – Božična 9-dnevnica vsak dan ob 18h.
15. 12. – Mladinska skupina ob 20h.
16. 12. – Ministranti ob 10h; 1 ZS ob 20h.
17. 12. – 3. AN, krstna, Javor: spovedovanje; ŽPS nedelja v Sostru.
18. 12. – 7. 1. – adventno - božično – novoletne počitnice, ni verouka.
18. 12. – Obiskovanje bolnih in ostarelih dopoldne. ŽPS Sostro ob 20h.
19. 12. – Obiskovanje bolnih in ostarelih dopoldne. Sostro od 16h do 18h župnijsko spovedovanje.
24. 12. – Dopoldne 4. AN; zvečer prvi sveti večer; sv. maša ob 21h.
25. 12. – Božič –Gospodovo rojstvo; sv. maše: župnijska cerkev Sostro: 00h, 7h, 10h; božični ofer je namenjen za nakup novih orgel; župnijska cerkev Javor: 00h in 8.30; božični ofer namenjen za župnijske potrebe.
26. 12. – Sv. Štefan; Sostro: Trikralsjevska akcija; sv. maši v Sostrem ob 7h in 10h; Javor ob 8.30.
28. 12. – 1. 1. – Evropsko srečanje mladih v Ljubljani.
31. 12. – Sv. Družina; pri vseh sv. mašah blagoslov otrok; maša še pri Sv. Urhu ob 10.30; 2. sveti večer.

www.zupnija-sostro.com

ŽUPNIJA SV. LENART - SOSTRO in ŽUPNIJA SV. ANA - JAVOR

Sostrska c. 1, 1261 Dobrunje / Javor 1, 1261 Dobrunje

M: 031 281 888

E: zupnija.sostro@gmail.com

W: zupnija-sostro.com

SVETE MAŠE

Nedelja: 7.00, 8.30 (Javor), 10.00
Zadnja nedelja v mesecu: sv. Urh:
10.30

DELAVNIKI:

pon, čet, pet, sob 18.00
tor, sre: 7.00

ŽUPNIJSKA PISARNA SOSTRO

Torek: 8.00 - 9.00

Torek: 15.30 - 16.30

Petek: 15.30 - 16.30

TRR NKBM SI56 0430 2000 3007 469

**ŽUPNIJSKA KARITAS
SOSTRO**

Vsak prvi ponedeljek v mesecu ob 17h.

DBS SI56 1914 6501 5232 838

ŽUPNIJSKA PISARNA JAVOR

Ponedeljek: 16.00 - 17.00

TRR NKBM SI56 0430 2000 3168 295

Izdaja: Župnija Sostro

Uredniški odbor: Tea Janušič,

Aleš Tomašević

Dizajn: Nikola Janušič

Tisk: *Salve d.o.o.*

Foto: *splet, arhiv župnije*